

LA FORTALESA DE L'ESQUERRA

Poques vegades ha estat donat de presenciar dintre de la vida política catalana l'espectacle que l'Esquerra Republicana de Catalunya donava el diumenge passat amb l'avant-votació dels que els militants entenen que havien d'esser candidats en les eleccions vinents per a la designació dels diputats al Parlament de Catalunya.

Partit democràtic el nostre, cada militant té veu i vot en totes aquelles coses que afecten tant a la disciplina del partit com a la presentació dels homes que han de considerar-se més aptes per a defensar en les Corporacions públiques el programa que el partit propugna.

Així, si unes setmanes enrera, era l'Assemblea democràtica composta dels delegats que els Centres havien nomenat perquè els representessin, expressament en ella, la que examinava una qüestió d'ordre moral i disciplinari i la que pronunciava el seu fall sancionant uns regidors de l'Ajuntament de Barcelona, diumenge passat era tot el cens dels militants del partit el qual es pronunciava a les urnes per a assenyalar els homes que han de demanar els seus vots al cos electoral per anar al primer Parlament de Catalunya.

Això és una mica nou dins de les normes polítiques catalanes, i és a l'Esquerra Republicana de Catalunya a la que li cap l'orgull de donar l'exemple perquè els altres partits aprenguin i en segueixin la ruta.

Els nostres homes no ocupen càrrecs públics per si mateixos, sinó perquè han meregut la confiança de la massa del partit. Per això és el partit el que en tot moment, tenint dret a examinar llur actuació, pot prendre resolucions, si no la creu conforme amb els principis que el partit assenyala com a normes directrius, a les quals els que ocupen càrrecs de responsabilitat han de subjectar-se.

Però no n'hi havia prou amb això. Calia que el partit acceptés la responsabilitat dels homes per als quals demana els vots al cos electoral i que l'acceptés ja en el moment de fer la tria. Per això l'avant-votació del diumenge d'aquests homes que els militants del partit han votat, considerant-los aptes i dignes d'esser diputats al Parlament de Catalunya, el partit en respon.

La designació dels candidats de l'Esquerra, els noms dels quals segurament avui seran fets públics, no ha obeït al criteri personal d'uns directius, ni a manobres personals dels aspirants prop de ningú. S'ha fet a la llum del dia, per sufragi popular, en votació en tota regla.

Aquests que han vingut pronosticant la mort de l'Esquerra, les dissensions dins l'Esquerra, l'ensorriment de l'Esquerra, i que han tractat de desprestigiar-la abocant-hi al damunt tot el llot pestilent que els era peculiar a ells, s'han convençut ja de la inutilitat de llur esforç.

Aquest procediment que comentem, només el poden adoptar els partits forts. I coincideix aquest bell exemple de democràcia, precisament amb el moment que vénen a donar fe d'aquesta fortitud, ingressant al partit d'Esquerra, respondent a la crida feta per Francesc Macià, persones de les quals tant pot esperar Catalunya com el doctor Serra Hunter, rector de la Universitat; el diputat, economista i literat Pere Coromines; l'historiador i escriptor polític Rovira i Virgili; diputat i conseller d'Hisenda a la Generalitat, Carles Pi i Sunyer; el diputat i propietari-director de "La Rambla", Josep Sunyer i Garriga i altres homes destacats en les finances, el treball i el periodisme.

DIUMENGE ELS MILITANTS DE L'ESQUERRA REPUBLICANA AVANTVOTAREN ELS CANDIDATS DEL PARTIT AL PARLAMENT CATALA

Tal com oportunament havia estat anunciat, el diumenge va verificar-se en els Centres d'Esquerra Republicana, prèviament designats per la Secretaria General, l'avantvotació per a candidats del Partit en les properes eleccions a diputats del Parlament de Catalunya.

Cada militant podia votar divuit noms.

Les taules electorals eren integrades per un president, que fou el delegat del districte al Comitè executiu i per tants adjunts com entitats prenen part a la votació en els col·legis respectius. Els adjunts foren designats per l'entitat que representaven. El Comitè executiu designà també, aquells delegats especials que cregué necessaris per tal d'intervenir a la votació. Els adjunts portaven la llista de socis de l'entitat representada, amb preferència el llibre de socis, amb el fi de controlar la personalitat del votant en el moment d'emetre el vot. Els votants sols feren ús del seu dret com a tals, exhibint el carnet de militant.

Les entitats del Partit en les quals es verificà l'avantvotació foren les següents:

Casal República Català del districte I, Ample, 6. Hi votaren totes les entitats del districte primer.

Casal d'Esquerra d'Estat Català del districte II, Francesc Layret, número 178. Hi votaren les entitats següents: Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya del districte segon, Joventut del C. d'E. R. de C., del districte II, Centre d'Esquerra Republicana del districte II, Grup d'Esquerra Republicana de la França Xica, Casal d'Esquerra d'Estat Català del districte II.

Centre d'Esquerra Republicana de la Barriada del Port. Hi votaren les entitats següents: Centre d'Esquerra Republicana de la Barriada Francesc Ferrer i el titular.

Casal Català Republicà de Sarrià, Avió Plus Ultra, 1. Hi votaren les en-

titats següents: Centre d'Esquerra Republicana de Les Corts, i el titular.

Ateneu Nacionalista Republicà de la Bonanova, Sant Gervasi, 103. Hi votaren el Casal d'Esquerra de Sant Gervasi, i el titular.

Ateneu Nacionalista del districte IV, Baix de Sant Pere, 42. Hi votaren les entitats del districte.

Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana del districte VI, Provença, 156. Hi votaren totes les entitats del districte.

Centre Català d'Esquerra Republicana d'Hostafrancs, Consell de Cent, 16. Hi votaren tots els del districte.

Ateneu Republicà Federal del districte VIII, Planeta, 15. Hi votaren totes les entitats del districte.

Avenc Obrer Català, Plaça del Comerç, 3. Hi votaren les següents: Ateneu Català Republicà d'Horta i Santa Eulàlia, Ateneu Català Republicà de Les Carolines, Centre Català Republicà de Les Roquetes, Casal Federal del Guinardó, i el titular.

Casal Català Martinenc, Rogent, número, 84. Hi votaren les següents entitats: Centre d'Esquerra Republicana del districte novè, Ateneu Republicà Federal del districte novè, Casal Català d'Esquerres del Poblet, Centre Català d'Esquerres del Clot i el titular.

Agrupació d'Esquerra Republicana del Poble Nou, Llull, 210. Hi votaren les següents entitats: Casa del Poble, del Somorrostro, Joventut "L'Estendard", i el titular.

La votació començà, amb una animació extraordinària, a les nou del matí.

El nombre d'electors de cada entitat fou el declarat amb motiu del darrer Congrés Nacional de l'Esquerra. Quasi en tots els districtes s'havien imprès llistes de candidats que eren repartides amb profusió entre tots els militants, en molts centres i en l'entitat convertida en col·legi electoral.

Durant tot el matí fou enorme l'afluència de militants en els centres-col·legi. Les votacions, prèvia presen-

tació dels carnets de militants, transcorregueren amb una absoluta normalitat, sense que es registrés cap incident.

En havent dinat es reprengué l'avantvotació, que durà fins a les quatre de la tarda, sense que minvés l'entusiasme ni l'assistència dels militants que complien amb el seu deure.

A les quatre quedà clos el període de votació i començà, seguidament, l'escrutini, que durà tota la tarda, fins a hores avançades de la nit.

Han votat la gran majoria, en tots els districtes, de militants de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Les abstencions han estat ben poques, poquíssimes. Es pot dir que ha votat tot el cens del Partit a Barcelona, donant un exemple magnífic de ciutadania i de democràcia.

Hi ha hagut, també, una gran unanimitat en la votació dels candidats que el Partit presentarà, en la propera lluita electoral, per a diputats del primer Parlament de Catalunya.

SERRA HUNTER, CARLES PI I SUNYER, ROVIRA I VIRGILI, PERE COROMINES, JOSEP SUNYOL I FRANCESC X. CASALS, ENTRE ALTRES, INGRESSEN A L'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Ahir, al matí, va ésser cursada la lletra següent al President de l'Esquerra Republicana, senyor Francesc Macià:

"Barcelona, 24 d'octubre 1932
Senyor Francesc Macià

Estimat President:

Els que us envien aquesta carta hem llegit amb emoció la vostra crida a tots els homes catalanistes i d'Esquerra de Catalunya, i hem cregut que el nostre deure era de respondre a la vostra invitació per a col·laborar a l'obra de la Catalunya autònoma dins el gran partit català que avui representa l'avangada de la Catalunya republicana.

El poble nostre ens donà una magna lliçó amb la unanimitat del seu plebiscit per l'Estatut, bella manifestació de la seva capacitat política, que no cal considerar com el compliment d'un tràmit legal, sinó com a revelació de l'existència real d'un poble que té un ideal i una voluntat col·lectiva.

Ara hem de demanar al poble de Catalunya que digui com vol organitzar els seus poders autònoms. Els qui signen aquesta carta entenen que cal donar a la nostra Constitució interior una orientació democràtica tan avançada com es pugui, no solament perquè aquest té el seny dominant a Catalunya, sinó perquè per a poder treure durant el nostre període constructiu totes les llibertats que hi ha en potència a l'Estatut, és convenient que el Parlament català es posi a to amb el de la República espanyola.

Una vasta feina espera a tots els catalans que són, inseparablement, homes de pàtria i homes de llibertat.

La lletra va signada per moltes altres signatures que publicarem en una altra edició.

DUES MANXETES NOVES PER A «LA PUBLICITAT»

Només un complet oblit de tota noció de responsabilitat i de consciència política pot dictar els articles que "La Publicitat", en actuar òrgan oficial, ja que no oficial d'Acció Catalana, publica contra l'Ajuntament. Sinó hi hagués altres raons de més pes, la seva mala mà i poca traça els incapaçaria per a qualsevol actuació directa. Els de "La Publicitat" han vist encara que en articles i manxetes no fem altra cosa que revivir els moments anteriors a la seva inhabilitació i a la dels seus amics i retreure els arguments que serviren perquè el poble els repudiés i els castigés amb el màxim de menyspreu, fa un any i mig.

Deixem a part la conformitat i la joia amb què acceptaren el nomenament de regidors del govern Beren-

L'ESCANDOL DEL TRAFIC DE CREDENCIALS I ELS SEUS PROTAGONISTES

Déiem l'altre dia que la filiació política dels que anaven apareixent com encartats en l'escàndol de la trafica amb els càrrecs municipals, reals o suposats, anava assenyalant clarament als barcelonins en quins medis es movien els que avui estan en mans de la justícia.

A mesura que van passant dies, aquesta filiació política es va perfilant més.

Diguérem que un dels detinguts era element d'Unió Catalana, la incubadora dels tècnics i dels savis de què havia de disposar el senyor Cambó en cas de governar. Déiem que, a més a més, havia dirigit la revista "Economia i Finances", que era el pa espiritual de tots els senyors de la Lliga

que disposen d'un capital. Avui afegirem que en l'escorcoll efectuat al domicili d'aquest senyor, que ara és a la presó, hi ha estat trobat un rebut de soci "protector" de la Lliga Regionalista. Es una dada significativa.

(El cas no és nou. També ha estat a la presó Madame Hanau, muller de Lazare Bloch, propietària de la revista "Forces", que era la lectura predilecta de la gent de diners de França).

Un altre dels detinguts ha resultat haver estat element destacat dels Sindicats Lliures.

Un tercer detingut ha resultat ésser element actiu i principal del partit de la "dreta liberal-republicana" — ara fusionada amb la Lliga — tan actiu i principal, que el regidor Solà de Canizares es va creure en el cas d'interessar-se per ell de seguida que fou detingut.

No cal, tampoc, oblidar que un altre dels detinguts que és a la presó és el regidor Sánchez Silva, del grup d'expulsats que defensa el setmanari "El Carrer", un dels que va prendre part en el míting de l'Ateneu Republicà (?) de Gràcia, i que dimecres passat s'aixecava en ple Consistori a exclamar: —Som víctimes d'una infàmia, treieu-nos aquest fang que ens solen tirar al damunt. — I els regidors de la Lliga, i el regidor Solà, es posaven al seu costat. I resultà que es venia les credencials que li corresponien a la Comissió de Governació.

Tot això és prou eloqüent. Aquesta descoberta que ha estat feta gràcies a l'activitat de l'Esquerra Republicana de Catalunya, cal que sigui duta judicialment fins a les darreres conseqüències, encara que a "La Veü", a "La Nau" i a tota l'altra premsa de dreta li sapiga greu.

Que hi ha uns funcionaris municipals que han pagat uns milers de pessetes per ésser-ho? Que és diguin ben alts els noms dels que hi han servit d'intermediaris i el del regidor que hi han cobrat, si n'hi ha intervingut cap.

No volem que resti la nebulosa més lleu, entorn d'aquest afer. Perquè el nostre partit té consciència de la seva responsabilitat, quan li fou denunciada quelcom que li sembla que no era prou ortodoxe en l'ordre moral, convocà assemblea, i a plena llum fou examinat tot i feta justícia. Cinc regidors eren expulsats. Un d'ells queia a les poques setmanes en mans del jutge. En aquestes qüestions, un partit que no sigui inexorable, i que es deixi dur per sentimentalismes impunites, és partit a l'aigua.

Per això ara diem: Volem que es faci tota la llum en aquest afer, tota. Per ara, van apareixent principalment com a protagonistes, personatges de dreta.

No podia esdevenir altrament.

tres han costat a la ciutat mig milió de pessetes, pagades sense que prestessin servei. El mig milió de pessetes es malgastava perquè uns pèssims administradors municipals i mals polítics fessin propaganda, convidant els infants a inscriure's en unes escoles que havien d'obrir-se dotze mesos després. Aquesta propaganda portà el desori a les famílies obreres que matricularen els seus fills confiant en la pròxima obertura — mai no s'havia donat el cas d'un engany semblant — i algunes les tragueren prèviament dels col·legis particulars. Els carrers i places ciutadanes es veieren envaïdes per aquells 9.000 infants que el president de la Comissió de Cultura prometia encabir als nous grups escolars, i als quals a més a més convidava d'una manera tan galana amb l'inspirat cartell de l'Obiols. Els perills morals i físics que significà això per a aquells noiets, no cal retreure'ls.

Això sí, aquells noiets pogueren encisar-se amb els cartells de propaganda electoral amb els quals els amics de "La Publicitat" empastifaren les parets barcelonines. Amb gran astorament per llur part pogueren comprovar que servien d'esquer. Que ells i els mestres nomenats, en passejar-se pels carrers esdevenien agents elec-

(Segueix a la pàgina 70)